

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biurul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Dumineca.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Paștile Domnului, Paștile!

Mântuitorul Isus Hristos, după ce a petrecut o viață de vre-o 33 de ani în tot felul de năcazuri și suferințe, după 18 ciasuri de preadureroasă patimă, după ce a petrecut vre-o 40 de ciasuri în groapă, ascuns și mort, se scoală la o viață nouă, începând să trăiască o vecinicie preamărită.

Aceasta este pentru noi o mare învățătură. Și anume trebuie să judecăm de ușoare și scurt ținătoare — precum și sunt aievea — toate năcazurile și suferințele acestei vieți, pe cari trebuie să le înfruntăm cu tărie și cu curaj, având înaintea ochilor răsplata vecinică — pe care Dumnezeu o ține gătită în ceriu pe seama creștinilor buni, cinstiți și cu frica lui Dumnezeu. — Câte năcazuri și suferințe îndură cei necredincioși din lumea aceasta pentru o bunătate pământească, josnică, nesigură și trecătoare! Și noi să nu suferim nimica pentru Dumnezeu, pentru suflet, pentru ceriu, pentru Raiu?

De aceea cu prilejul sfințelor sărbători ale Paștilor, să ne gândim, frați creștini, și să cumpănim cu tot adinsul ca să ne sculăm și noi din groapa adâncă a păcatelor a nerânduinelilor și datinelor celor rele, ce ne-au stăpânit, și să ne hotărîm a petrece în viitor o viață plăcută lui Dumnezeu, o viață adevărat creștinească și cinstită întru toate. Hotărîrea aceasta ne va face ca să ne simțim improspetați în toată firea noastră, ne va umplea de bucurie și veselie în suflet, și vom prăznui sfințele sărbători ale Învierii Domnului Isus cu adevărată desfătare duhovnicească: *Bucurați-vă întru Domnul, și iarăș zic: bucurați-vă.*

Această bucurie vom simți că ne-o toarnă, ne-o varsă în suflet Dumnezeu, hotărîndu-ne să părăsim răul, păcatul, fărădelegea, și împreunându-ne, unindu-ne cu Dumnezeu dela care vine toată darea cea bună și tot darul cel desăvârșit.

Frați creștini! Părinții sufletești ai voștri, cari vă păstoresc în satele și orașele voastre, și cari scriu în această foiță — pentru binele vostru sufleteș, din toată inima lor vă doresc sărbători fericite, în chipul și felul de mai sus . . . Dumnezeu, și singur numai Dumnezeu este fericirea . . . Numai cei ce s'au mărturisit cum se cuvine, spre aceste mari sărbători, numai cei ce s'au împărtășit cu Dumnezeu — nostru — Mântuitor Isus Hristos în preasfânta Taină a Cuminecăturii, numai aceștia trecuți din moartea păcatului, la viața darului dumnezeesc, vor putea prăznui cu adevărată fericire și îndestulare sufletească Paștile Domnului.

Hristos a înviat! Adevărat a înviat! Să înviem și noi cu adevărat la o nouă viață de creștini buni, cinstiți și cu frica lui Dumnezeu!

Părintele dela Bistrița

Să iubim

pe Domnul Nostru Isus Hristos !

PARTEA II.

(Urmare.)

Datorința noastră de a iubi pe Isus.

(Din Sfântul Alfonz de Liguori).

Isus Hristos ca Dumnezeu, este vrednic pentru sine însuși ca noi să-l iubim din toată inima și din tot sufletul nostru. — Dar El, prin iubirea, pe care ne-a arătat-o, a voit, așa zicând, să ne îndatorească să-l iubim, cel puțin din recunoștință pentru câte a făcut și a pățimit pentru noi. — El ne-a iubit foarte mult, pentru ca foarte mult să fie iubit din partea noastră, a scris Sfântul Bernard. — Și mai întâi a spus-o Moise. De aceea cea dintâi poruncă, pe care el ne-a dat-o, a fost aceasta: „Să iubești pe Dumnezeul tău cu toată inima ta.

Sfântul Pavel ne spune, că iubirea este plinimea sau plinirea legii. Dar cine va fi acela, care la vederea unui Dumnezeu răstignit, care moare pentru iubirea noastră, va putea să se împotrivescă și să nu-l iubească? Prea mult strigă către noi acei spini, acele piroane, aceea Cruce, acele rane, și acel sânge, cerându-ne să iubim pe acela, care ne-a iubit pe noi atât de mult... E prea puțină o inimă, pentru a iubi pe acest Dumnezeu atât de îndrăgostit de noi... Pentru a răsplăti iubirea lui Isus Hristos, ar trebui, ca un alt Dumnezeu să moară pentru iubirea sa. Sf. Francisc de Sales scrie așa: *Ah! pentru ce nu ne aruncăm asupra lui Isus răstignit, pentru a muri pe Cruce cu el, care a voit să moară pentru iubirea noastră?*

Bine ne spune sfântul Apostol Pavel, că Isus Hristos pentru aceea a voit să moară pentru noi toți, pentru ca toți noi să nu mai viețuim în noi și pentru noi, ci numai pentru acel Dumnezeu, care pentru noi a murit.

Tot în acest înțeles scrie Ecclesiasticul: Nu uita de acela care a stat bun pentru tine, care pentru a face destul pentru păcatele tale, a voit să plătească cu moartea sa pedeapsa de care ai fost tu vrednic... Oh! cât de mult îi place lui Isus Hristos ca noi adeseori să ne aducem aminte de patima sa! Și cât de mult se întristează, când noi nici nu ne batem capul, și nu ne gândim la suferințele sale! Dacă cineva suferă vătămări și injurii, insultări pentru un prieten al său, ori

chiar bătăi și întemnițeri, cât de tare s'ar supăra când ar ști, că prietenul său nici nu-și mai aduce aminte de el, și nici nu vrea să audă grăind despre el! Dimpotrivă, cât de mult l-ar plăcea când ar ști, că prietenul tot mereu grăește cu dragoste despre el, și totdeauna îi mulțamește!! Astfel lui Isus Hristos îi place foarte mult, ca noi să ne aducem aminte cu recunoștință de dragostea durerilor sale și de moartea ce a suferit-o pentru noi. — Isus Hristos a fost dorința tuturor Părinților celor vechi, El a fost așteptarea și dorința tuturor popoarelor, când încă nu venise în lume. — Deci cu cât mai mult El trebuie să fie singura noastră iubire, acum când îl vedem venit, și știm câte a făcut și a pățimit pentru noi, până ce a murit răstignit pentru iubirea noastră!...

(Va urma.)

Din catehism.

77. Pentru cine a pățimit Isus ?

Isus a pățimit pentru noi oamenii.

Fiind răscumpărarea generală Isus a murit nu numai pentru cei aleși, adică pentru cei predestinați, dară a murit pentru toți oamenii din toate timpurile, pentru toți credincioșii și pentru aceia cari se vor osândi, pentru necredincioșii majori, cari pentru necredința lor pozitivă se vor osândi, și pentru copiii cei mici, cari mor fără botez, cu un cuvânt a murit pentru oamenii tuturor timpurilor, cari au trăit și vor trăi, ne luând afară nici pre aceia, cari înainte de Hristos au murit cu păcat de moarte, și s'au osândit.

Hristos a murit pentru toți, adică prin suferințele și moartea lui a câștigat tuturor posibilitatea mântuirii și mijloacele mântuirii și a făcut posibilă tuturor, de cumva vor avea la aceasta voință a incunjura păcatul, a dobândi darul lui Dumnezeu și a merita fericirea veșnică, cum spune însuși Mântuitorul (la Mat. 18, 11.): „Pentru că Fiul omului a venit să mântuiască pe cel pierdut.“ „Judecând că de a murit unul pentru toți“ iată dar toți au murit; și pentru toți a murit. (Cor. II. 5. 14, 15.) „Pentru aceea dară precum prin greșala unuia întră toți oamenii a intrat îndreptarea vieții.“ (Ro. 5. 18.) „Și aceasta este împăcarea pentru păcatele noastre, și nu numai pentru ale noastre, ci și pentru ale toată lumea.“ (Io. 1. 2. 2.)

Cumcă Hristos a murit și pentru păcatele săvârșite înainte de venirea lui, zice sf. Pavel (Ev. 9. 15) „Și pentru aceasta este mijlocitorul unei legi nouă, ca prin moartea sa pentru răscumpărarea greșelilor din legea dintâiu cei chemați să primească făgăduința moștenirii de veci.”

Unirea creștinilor din Răsărit cu Biserica Romei.

În toate timpurile s'a depus o mare stăruință din partea Bisericii catolice a readuce pe păstorii Bisericilor din Răsărit la unica turmă a lui Hristos. Dar în timpul din urmă această stăruință a luat proporții neobișnuite. Nu ne oprim asupra acestui lucru, căci îl cunosc cu toții în deajuns.

Se silesc și protestanții de toate culorile ca să facă o unire între toți creștinii, dar ei nu iau în seamă credința și nu o pun ca bază a unirii, de aceea la dâșii nici nu poate fi vorba de o adevărată unire.

Dealmenterlea Prea Sfântul Părinte a și ridicat glasul său, arătând primejdia acestor încercări de unire a protestanților.

Prin multe discuții nu se poate ajunge la această unire; calea cea mai bună rămâne tot rugăciunea. Cu cât mai mulți se vor ruga, cu cât această rugăciune va fi mai stăruitoare, cu atât mai mult se va netezi drumul unirii între toate bisericile.

Deaceia membrii Apostolatului vor face o deosebită bucurie inimii prea sfinte a lui Isus, dacă se vor ruga cu râvnă în scopul acesta.

Să nu uităm că unirea bisericilor orientale cu Biserica Romei poate fi înfăptuită numai prin ajutorul harului dumnezeesc. Rugăciunea prin urmare trebuie să acopere golul, pe care munca omului nu-l poate umplea.

Să asculte deci bunul Dumnezeu rugăciunea Papei Benedict al 15-lea, pe care o dăm și noi ca încheiere:

„Dumnezeule, care ai adunat diferite popoare în mărturisirea numelui tău, Te rugăm pentru popoarele creștine din Răsărit. Aducându-ne aminte de locul însemnat, pe care l-au ocupat odată în Biserica ta, Te rugăm din toată inima, ca prin însuflarea ta să dorească a-l ocupa din nou, ca să for-

meze cu noi o singură turmă sub un singur păstor. Fă ca ei să fie pătrunși împreună cu noi de credința învățătorilor lor, cari sunt și Părinții noștri în credință. Apără-i pe dâșii de orice vină, prin care s'ar îndepărta de noi. Duhul înțelegerii și al iubirii, prin care se arată prezența ta între credincioși, să grăbească ziua, în care să se unească rugăciunile noastre și alelor, ca toate popoarele și toate limbile să-l recunoască și să-l mărturisească pe Domnul nostru Isus Hristos. Amin.”

„Lumina Creștinului.”

Programul serviciilor divine la Biserica română gr. cat din Sighet.

Joi: (28 Martie) dimineața spovedanie apoi la ora 10 sf. Liturgie și cuminecare. La orele 6. p. m. Evangeliile sfintelor Patimi (Trastii.)

Vineri: (29 Martie) dimineața la orele 9 oficiul ceasurilor. D. m. la orele 4 Mânecarea sfintelor Patimi.

Sâmbătă: (30 Martie) dimineața spovedanie și la orele 10 sf. Liturgie și cuminecare.

Dumineca: (31 Martie) praznicul *sfintelor Paști*, dimineața la orele 3 Mânecarea sfintei Invieri, la orele 8^{1/2} a. m. sf. Liturgie. D. m. la orele 4 vecernie.

Luni: (1 April) la orele 10 a. m. sf. Liturgie, d. m. la orele 4 vecernie.

Marți: (2 April) ca și Luni (1-a April.)
Oficiul parohial.

O minune de Paști. Eusebiu, istoricul bisericesc ne povestește următoarea întâmplare:

Odinioară, când credincioșii din Ierusalim petreceau în priveghiare sfântă noaptea de Paști în biserică, la un moment, diaconii iau seama, că oleiul din lămpi se sfârșește. Toți erau cuprinși de o grijă intristătoare, numai episcopul Narcis (care a trăit cam pe la anul 190) a rămas liniștit și a dat poruncă, ca să aducă apă din fântâna cea mai de aproape. El apoi a binecuvântat apa ordonând, că cu aceasta apă să umple lămpile. Și iată minunea — apa s'a prefăcut în olei. Pe vremea lui Eusebiu (cam 313 d. Hr.) mai mulți inși încă mai aveau în Ierusalim puțini picuri din acest olei. (Stolb. Relig. Gesch.)

Mucenicii sfințelor Paști. La Paștile anului 450 catolicii din Africa în butul arianelor eretici doreau să prăznuiască sfânta serbare într-o biserică ocupată cu forța de cârmă ariani. Au deschis dară aceasta biserică și când slujba dumnezeiască curgea în deplină splendoare, iată că soldații vandali sumuțați de eretici au spart ușile dând năvală asupra catolicilor. O alta companie de soldați s'au urcat pe acoperișul caselor vecine și de acolo prin ferestile bisericii aruncau săgeți pe cei ce se rugau. Un lector chiar când cânta cântarea „Aliluia” nimerit fiind de o săgeată, scapă cartea din mână și cade mort la pământ. Foarte mulți catolici au ajuns jertfă turbării eretice împreunându-și în acest mod sângele lor cu sângele Mielului dumnezeiesc.

Scrisoarea enciclică a Sfântului părinte Papa Piu XI. despre adevărata unire religioasă îndreptată către Patriarhi, Primași, Arhiepiscopi, Episcopi și alți Ordinari locali, care în întreaga lume a produs o adâncă impresiune, a apărut în broșură separată cu o precuvântare (Scurtă lămurire) a Preasf. Ep. Mihail Robu al Iașilor și cu un adaus de Rugăciune către Maica Sfântă pentru a obține prin mijlocirea ei întoarcerea bisericilor despărțite la unitatea credinței.

O mică cânticică este aceasta și ar fi de dorit să se găsească în casele tuturor cărturarilor fie de ori ce condițiune. Prețul 4 Lei. Se poate procura la Librăria Asociațiunii Sighet.

Asociațiunea pentru cultura poporului român din Maramureș sub numire de „Biblioteca populară creștină din Maramureș”

până în prezent a scos de sub tipar următoarele cărți de mult folos:

- No. 1. „Marele dar al credinței.” de Părințele dela Bistrița Prețul 6 Lei
- No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania” de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 3. „Duminecile dela Paști până la Rusaliu” de P. de sub Munte. Preț 6 Lei
- No. 4. „Datorințele Părinților față de copii lor” de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 5. „Duminecile după Rusaliu până la ziua Crucii” Prelucrare de P. de sub Munte Prețul 6 Lei
- No. 6. „Dumnezeu și Preasfânta Treime” Prelucrare de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 7. „Porunca a șaptea alui Dumnezeu” să nu furi. Prelucrare de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 8. „Duminecile după ziua Crucii până la Crăciun de Păr. sub M. Pr. 8 Lei
- No. 9. „Duminecile după Crăciun până la Paști” Prelucrare de Păr. de sub Munte. Prețul 10 Lei
- No. 10. „Datorințele mamelor față de prunci.” Prelucrare de P. d. Bistrița. Preț. 4 Lei
- No. 11. „Întruparea Fiului lui Dumnezeu. Prelucrare de Păr. d. Bistrița. Preț. 10 L.
- No. 12. „Adevărata Biserică Creștină”. Prelucrare de Părințele dela Bistrița. Preț. 12 Lei.

În preajma sfințelor Paști poftim tuturor cetitorilor și binevoitorilor noștri sărbători fericite. HRISTOS A INVIAT!

Calendar săptămânal.

31 Martie — 6 Aprilie 1929.

31. Dumineca Sfințelor Paști.

- 1. Luni Paștilor.
- 2. Marția Paștilor. P. Tit.
- 3. Mercuri. P. Nichita † 824.
- 4. Joi. P. Iosif. † 883.
- 5. Vineri. M. Claudiu † 285.
- 6. Sâmbătă. P. Eutihie † 582.